

ikke faa disse gamle Afgifter ophævede? (Bjerre: Afløste!) Ja, jeg skal ikke komme ind paa Formen, hvorunder jeg kunde tænke mig, at det skulde ske, men selve den finansielle Side af Sagen er i Grunden det mindst væsentlige. Det vigtigste er, at hver Gang der paa en af disse afgiftpligtige Ejendomme skal foretages Udstykning, Handel og den Slags Ting, volde disse Bankhæftelser saa store Bryderier, at dette ofte er i langt højere Grad blevet til Besvær end selve det lille Beløb, som Talen er om. Hvorledes det skal ordnes, skal jeg ikke komme ind paa, særlig da det, som sagt, er noget, der henhører under Finansministeren og ikke under det foreliggende Lovforslag. Men jeg vil pege paa dette Punkt, for at det dog kan ses ude fra, at der ogsaa her tænkes paa dette Anliggende, og muligvis kunne vi en Gang komme til at røre ved selve dette Punkt. Men under Behandlingen af denne Sag hører det ikke hjemme, det kan ikke tages op ved dette Lovforslag, det erkender jeg, og derfor skal jeg ikke komme videre ind paa det.

P. Knudsen: Som det allerede er blevet antydet af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (N. P. Jensen), som nu havde Ordet, omhandler det foreliggende Lovforslag et meget stort og meget vigtigt Spørgsmaal, maaske et af de største og vigtigste, vi overhovedet have haft med at gøre her paa Rigsdagen. Men naar dette er Tilfældet, er der en Omstændighed, jeg ikke kan undlade at berøre straks, naar jeg har begæret Ordet angaaende denne Sag, og det er, at dette Lovforslag kun har foreligget for Tingets Medlemmer i akkurat 8 Dage. Lovforslaget blev forelagt den 22. Januar, og det er altsaa i Dag nøjagtig 8 Dage siden. Hvis det havde været i Begyndelsen af Rigsdagssamlingen, vilde man maaske i disse 8 Dage have haft Tid til at anstille de Undersøgelser, som vare nødvendige for, at man kunde komme grundigt ind i denne store, vigtige og meget omfattende Sag, men paa et Tidspunkt af Rigsdagssamlingen, hvor saa godt som alle Tingets Medlemmer ere delegerede til forskellige Udvalg, hvoraf en stor Del ogsaa omfatter store og vigtige Sager, forekommer det mig, at den Tid, man har haft til at gennemgaa dette Lovforslag og anstille de fornødne Undersøgelser, har været temmelig ringe. Det er klart, det fremgaar ogsaa af det ærede Medlems Udtalelser, at der med Hensyn til dette Lovforslag er

en lang Række af Tvivlsspørgsmaal, som maa undersøges meget nøje, forinden man gaar til at give en Lov paa dette Omraade. Det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen) nævnede jo en Række af saadanne Spørgsmaal, hvorom der kunde være Tvivl, og disse Tvivl vare af vidtrækkende Beskaffenhed, saa at det forekommer mig, at der burde have været Tid til en grundig Undersøgelse af Forholdene, forinden man skulde skride til Behandling af denne Sag.

Der er altsaa en Mængde Ting, man ikke har haft Tid til at undersøge, og jeg tror, jeg er i Overensstemmelse med de fleste Medlemmer i dette Ting, naar jeg mener, at man ikke i de 8 Dage, hvor dette Forslag har foreligget, har været i Stand til at iværksætte saadanne Undersøgelser, som denne Sag i Virkeligheden fortjener. Dette kan maaske oprettes, det gør maaske ikke saa nøje, om man ved denne Sags 1ste Behandling ikke har været i Stand til at iværksætte de Undersøgelser, som man anser for at være nødvendige. Jeg gaar nemlig ud fra, at denne Sag vil blive henvist til et Udvalg, som saa vil kunne foretage de nødvendige Undersøgelser af dette Spørgsmaal, hvorved man kan faa Sagen grundigt belyst, naar man kommer til 2den Behandling. Og der er i Virkeligheden god Tid dertil. Nationalbankens Oktroj udløber ikke før Slutningen af Juli 1908, vi have altsaa godt og vel et helt Aar til, at denne Sag skal endelig afgøres, og der vil altsaa efter min Formening være ret god Tid til at nedsætte et Udvalg, som grundigt kan arbejde Sagen og undersøge den, saa at man er fuldstændig klar over den, naar man skal skride til den endelige Vedtagelse af den Ordning, man mener bør afløse den nuværende Ordning.

Ved Sagens Forelæggelse udtalte den højtærede Justitsminister, at naar Oktrojen udløb, vilde det være nødvendigt at træffe en ny Ordning af vort Pengeseddelvæsen, idet Seddeludstedelsen jo er en Hovedvirksomhed ved Nationalbanken. Der har den højtærede Justitsminister sat Fingeren paa det rette Sted. Det, det navnlig drejer sig om, er Pengeseddeludstedelsen. Tager man dette Spørgsmaal bort af Lovforslaget, bortfalder saa godt som det hele. Altsaa, med Pengeseddeludstedelsesretten staar og falder hele den Sag, der er Tale om i det foreliggende Lovforslag. Det er klart, at en Ret til Udstedelse af Pengesedler maa være til Stede, der maa være en Institution, som kan udstede disse Betalings-